Dosarul penal nr. 1-428/2024
1-24062063-09-1-07062024

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

25 septembrie 2024 mun. Bălți

Judecătoria Bălți sediul central,
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele de şedinţă, judecător Natalia Foma
Grefier Cristina Saracuța

Cu participarea:
Acuzatorului de stat Oleg Reaboi
Apărătorului Aliona Rusnac

În prezența:
Inculpatului Spînu Ruslan

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuirea lui

Spînu Ruslan *****, a.n.*****, cetățean al Republicii Moldova, originar și domiciliat în *****, studii medii, divorțat, ne angajat în câmpul muncii, ne supus serviciului militar, anterior judecat, identificat prin buletinul de identitate ***** din 25.03.2011, IDNP *****,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal,
termenul de examinare a cauzei 07.06.2024 – 25.09.2024,
procedura de citare legal executată,
cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă :

Spînu Ruslan *****, ne fiind titular al unui permis de conducere, ce i-ar acorda dreptul de a conduce autovehicule, dându-și seama de consecinţele care pot surveni în rezultatul consumului alcoolului, într-o perioadă de timp nestabilită de organul de urmărire penală, în perioada 26.05.2024-27.05.2024 a servit băuturile spirtoase și fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acționând intenţionat, conștientizând

caracterul social periculos al acţiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică şi al consecinţelor care pot surveni, încălcând astfel prevederile pct.14 lit.a) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, în conformitate cu care conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanţe contraindicate, care provoacă reducerea reacției, la 27.05.2024 aproximativ la ora 02.47 min., a urcat în stare de ebrietate alcoolică la volanul automobilului model ”*****” cu numere de înmatriculare ***** și deplasându-se la volanul automobilului nominalizat pe str.Ștefan cel Mare, lângă imobilul nr.216, a derapat de pe carosabil, urmare la ce automobilul a stopat, iar în cadrul documentării cazului de către colaboratorii de poliție, în cadrul discuției cu Spînu Ruslan, a apărut bănuială că ultimul este în stare de ebrietate alcoolică, în legătură cu ce i-a fost propus de a fi supus testării alcoolscopice, de a petrece examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei, precum şi de a recolta probele biologice în cadrul acestui examen medical. Fiind de acord cu procedura în cauză, Spînu Ruslan a fost supus testării alcoolscopice la 27.05.2024 ora 06:17 min., iar drept urmare s-a stabilit că în aerul expirat de către el se conţine alcool în cantitate de 1,12 mg/l, cantitate, care conform art.134^{12} alin.(3) Cod penal, se atribuie la stare de ebrietate cu grad avansat.

Aflându-se în incinta serviciului narcologic al IMSP ”Spitalul clinic municipal Bălţi” Spînu Ruslan, a fost supus repetat testării alcoolscopice și s-a stabilit că la 27.05.2024 ora 07:35, iar în aerul expirat de către el s-a stabilit că se conţine alcool în cantitate de 1,14 mg/l, cantitate, care conform art.134^{12} alin.(3) Cod penal, se atribuie la stare de ebrietate cu grad avansat.

Prin acțiunile sale intenţionate, Spînu Ruslan ***** a săvârșit infracţiunea prevăzută de art. 264^{1} alin. (4) Cod penal cu următoarele indici calificativi: ”Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat comisă de către o persoană care nu deţine permis de conducere”.

În cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Spînu Ruslan ***** fiind asistat de avocatul Aliona Rusnac, a declarat personal că recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecarea cauzei să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care îi sunt cunoscute, la înțelege conținutul, nu are obiecții asupra lor și nu solicită administrarea de noi probe, înaintând instanței un înscris autentic în acest sens.

Procurorul nu a obiectat împotriva judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Instanța de judecată, studiind cererea inculpatului și audiind poziția lui, susținută de apărător, ascultând opinia procurorului, ținând cont de faptul că din probele administrate la faza de urmărire penală rezultă că fapta inculpatului este stabilită şi denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, dat fiind faptul că rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod procedură penală, or, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar putea fi lovite de nulitatea absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indicii că în faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile şi

libertățile fundamentale garantate de Convenţia Europeană, deoarece fapta imputată inculpatului a fost just încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Codul penal, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, instanţa de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului şi a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul Spînu Ruslan ***** după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 CPP a declarat că, vina sa în comiterea infracțiunii a recunoscut-o integral și se căiește sincer. De asemenea, a relatat că, susține declarațiile date la urmărirea penală și cele descrise în rechizitoriu.

Tot aici a mai comunicat inculpatul că înțelege încălcarea comisă, îi pare rău de cele săvârșite și solicită instanței aplicarea în privința sa a pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității.

Deși inculpatul Spînu Ruslan ***** a recunoscut vina integral, vinovăţia acestuia în şedinţa de judecată a mai fost dovedită şi prin alte probe acceptate de inculpat şi anume:

- proces-verbal de ridicare și examinare din 05.06.2024 a materialului contravențional (f.d.6-7);
- informația parvenită la Inspectoratul de poliție Bălți din 27.05.2024 din care rezultă că învinuitul a comis un accident (f.d.8);
- proces-verbal de testare alcoolscopică din 27.05.2024 și chitanțele Drager care atestă faptul consumului alcoolului (chitanțele Drager) (f.d.12-14);
- proces-verbal de ridicare a mostrelor pentru stabilirea stării de ebrietate din 27.05.2024 potrivit căruia învinuitul a refuzat să fie ridicate mostre (f.d.16, 31);
- proces-verbal de ridicare a automobilului din 27.05.2024 (f.d.17);
- informația din baza de date ”eData Systems” prin care se confirmă faptul ne deținerii permisului de conducere și individualizare a vehiculului (f.d.18-19, 21);
- proces-verbal de examinare a obiectului din 28.05.2024 potrivit căruia este examinat automobilul ridicat (f.d.28);

Prin ansamblul de probe cercetate în cadrul ședinței de judecată, recunoscute de către inculpatul, instanța consideră că a fost dovedită integral vinovăția lui Spînu Ruslan ***** de comiterea infracţiunii incriminate.

La calificarea acţiunilor inculpatului instanţa de judecată ia în considerație prevederile pct.14 lit. a) din Regulamentul, potrivit căruia, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere. De asemenea, instanța de judecată va mai reține și prevederile pct. 11 lit. j) a Regulamentului circulației rutiere conform căruia, conducătorului auto, înainte de plecare și în timpul deplasării este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat sau după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei.

La fel, instanţa de judecată ia în considerație prevederile pct. 3) al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru

stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărîrea Guvernului R. Moldova nr. 296 din 16.04.2009, conform căruia: se stabilesc pentru conducătorii de vehicule următoarele concentrații maxime admisibile de alcool: a) în sînge – 0,3 g/l; b) în aerul expirat – 0,15 mg/l.

Instanța de judecată va mai reține prevederile pct.10 alin.(2) lit. a) Regulamentului circulației rutiere, conform căruia, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede... permis de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus.

Potrivit art.134^{12} alin. (1) Cod penal, prin stare de ebrietate se înţelege starea de dereglare psihofuncţională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri şi/sau alte substanţe cu efecte similare.

În conformitate cu prevederile alin. (3) art. 134^{12} Cod penal, prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înţelege starea persoanei care are concentraţia de alcool în sînge de la 0,5 g/l şi mai mult sau concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l şi mai mult.

Sistematizând cele mai sus-enunțate, instanța de judecată concluzionează că vinovăţia inculpatului Spînu Ruslan *****, a fost integral dovedită, iar acțiunile acestuia urmează a fi încadrate conform prevederilor: art. 264^{1} alin.(4) Cod penal, după semnele calificative: refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, acțiuni săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.

Calificând astfel acțiunile inculpatului Spînu Ruslan *****, la determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atât sub aspectul respectării ordinii de drept încălcate, cât și din punct de vedere al educării făptuitorului, instanța de judecată va ține cont de prevederile art. 7, 75 – 88 ale CP şi anume: de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul săvârșirii aceseia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Astfel, art. 61 alin. (1) şi (2) CP statuează că, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, inculpatul Spînu Ruslan *****, a fost găsit vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.264^{1} alin.(4) Cod penal, pentru care legea prevede pedeapsă - muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an închisoare, care potrivit art.16 Cod penal, este calificată ca infracțiune ușoară.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată reține că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal. Ca să-şi poată îndeplini funcţiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) şi duratei atât gravităţii faptei şi potenţialului de pericol social pe care-l prezintă în mod real persoana inculpatului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei. Numai o pedeapsă justă şi proporţională este de natură să asigure atât exemplaritatea, cât şi finalitatea acesteia, prevenţia specială şi generală înscrise în art.61 Cod penal, potrivit căruia scopul pedepsei este prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni.

De asemenea, la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei instanța i-a în consideraţie faptul că, inculpatul Spînu Ruslan *****, și-a recunoscut vina în ședința de judecată și a solicitat ca cauza penală în privința sa să fie examinată în procedură simplificată, a comis o infracțiune din categoria celor ușoare, în stare de ebrietate, cu intenție, fără participație.

Potrivit art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Aplicând prevederile art.80^1 alin.(1) Cod penal, prin reducerea cu o pătrime a limitelor minime și maxime, instanța de judecată stabilește noile limite minime și maxime a pedepsei prevăzute de art. 264^1 alin.(4) Cod penal cu care va opera la stabilirea pedepsei și anume, muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 9 luni închisoare.

Totodată, la aplicarea pedepsei inculpatului Spînu Ruslan ***** instanța de judecată ține cont de prezenţa circumstanțelor agravante şi atenuante la săvîrşirea infracţiunii.

Circumstanţe atenuante conform prevederilor art. 76 Cod penal, în acţiunile inculpatului - recunoaşterea vinovăţiei.

Circumstanţe agravante conform prevederilor art. 77 Cod penal, în acţiunile inculpatului – nu au fost stabilite.

În astfel de circumstanțe, instanța de judecată consideră că anume stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în proporții de 150 (una sută cincizeci) ore, pentru comiterea infracțiunii săvârșite de către inculpat în circumstanțele descrise se va conforma principiului echității și inevitabil va contribui la atingerea scopului pedepsei penale prevăzute de art.61 din Codul penal.

Deopotrivă, conform art. 67 alin. (3) CPP, inculpatul Spînu Ruslan ***** urmează să țină cont de faptul că în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la executarea pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunităţii, aceasta se va înlocui cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

Cu referire la demersul acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 306 lei, instanța de judecată consideră necesar a-l admite.

În acest sens instanța reține că, potrivit art.227 alin.(1) CPP, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art.229 alin.(1) CPP, instanța reține că, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

Din analiza materialelor dosarului s-a stabilit cu certitudine că la momentul constatării infracțiunii, inculpatul a fost supus examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și natura ei, pentru care au fost avansate din bugetul de stat suma de 306 lei.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii, astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat. Obligaţia inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală, întrucât săvârşirea unei infracţiuni atrage în mod inevitabil desfăşurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia. De asemenea, obligaţia de a suporta

cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunţarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanţă.

Asemenea, stabilindu-se vinovăţia inculpatului în comiterea infracţiunii, acestuia îi revine obligaţia de a-i restitui statului toate cheltuielile suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor de urmărire penală.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct.13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea ce trebuie să se facă cu corpurile delicte.

În conformitate cu prevederile art. 158 alin. (1) din Codul procedură penală, corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Conform art.162 alin.(1) pct.2), 4) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 4) banii şi alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului.

Corpul delict - automobilul de model ”*****” cu n/î *****, care a fost predat proprietarului, de lăsat în folosința și dispoziția acestuia.

Reieșind din prevederile art.395 alin.(1) pct.5) CPP, în scopul asigurării executării sentinței, instanța consideră necesar de a aplica inculpatului Spînu Ruslan *****, măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, pînă la intrarea sentinței în vigoare.

În conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, art. 384-385, 389, 392-395 Cod procedură penală, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Spînu Ruslan *****, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal și în baza acestei Legi, i se stabilește o pedeapsă sub formă de 150 (una sută cincizeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității.

În temeiul prevederilor art. 67 alin.(3) din Codul penal, se explică lui Spînu Ruslan ***** că, în caz de eschivare cu rea-voinţă de la executarea pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității, aceasta va fi înlocuită cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Se încasează de la Spînu Ruslan *****, în contul statului cheltuieli judiciare în mărime de 306 (trei sute șase) lei.

Corpul delict - automobilul de model ”*****” cu n/î *****, care a fost predat proprietarului, de lăsat în folosința și dispoziția acestuia.

Se aplică în privința inculpatului Spînu Ruslan *****, măsura preventivă sub formă de - obligarea de a nu părăsi țara, pînă la intrarea sentinței în vigoare.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs în Curtea de Apel Bălți în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți sediul central.

Președintele ședinței,
Judecător **Natalia Foma**